

PAŚCIAK ROMUALD

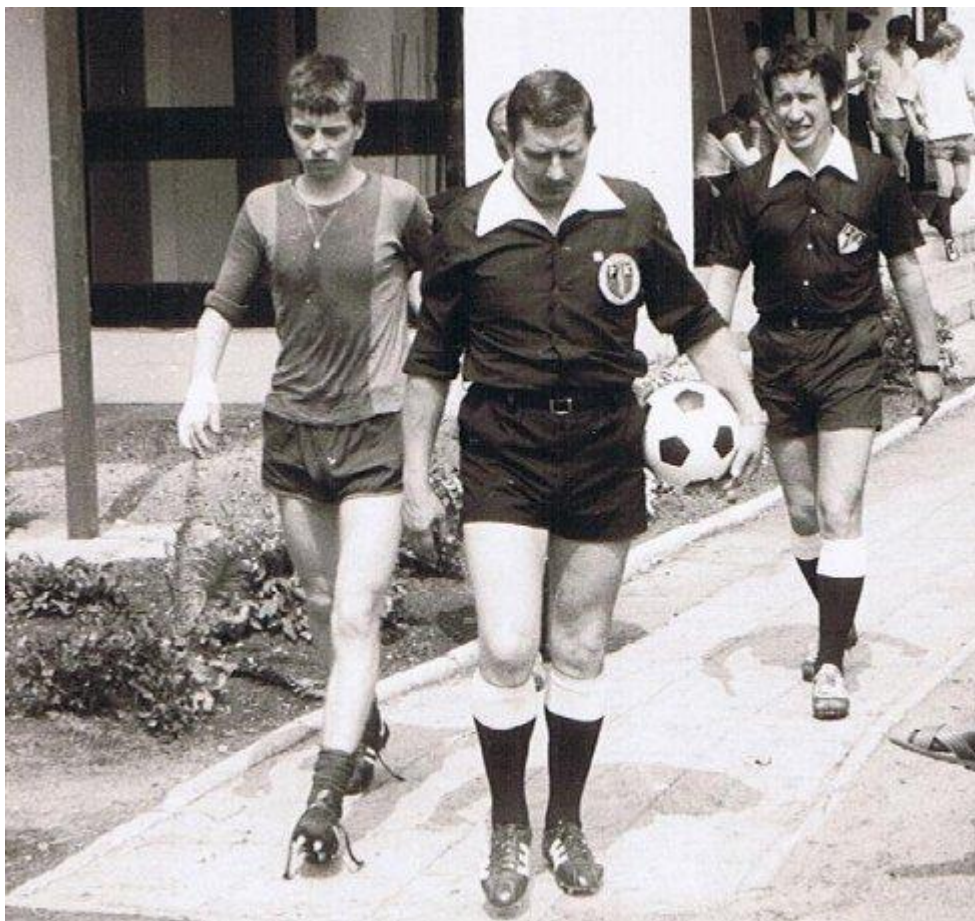
2.09.1942 –

Urodził się w Błazowej, mieście o bogatej historycznej przeszłości w województwie podkarpackim, na Pogórzu Dynowskim, nad rzeką Ryjak. Pierwsza wzmianka o Błazowej pochodzi z 1429 roku i zawarta jest w dokumencie dotyczącym lokalizacji pobliskiej wsi Kąkolówka wydanym w Dynowie przez Piotra Lunaka Kmitę. Nazwa Błazowa (dawniej Błazejowa) wywodzi się od Błaza (Błazeja), zapewne imienia zasadzcy lub pierwszego jej właściciela. Wcześniej jeszcze znana jako Złotowieniec, wg legendy miał taką nazwę nadać król Władysław II Jagiełło, gdy przejeżdżał obok osady i spostrzegł, że na okolo rosną złociste zboża. Prawa miejskie Błazowa otrzymała w 1770 roku – była wtedy własnością prywatną. W latach 1772-1918 w zaborze austriackim. W okresie międzywojennym miały tu miejsce strajki chłopskie, a w okresie okupacji niemieckiej miasto było ośrodkiem ruchu oporu.

To historia związana z miejscem urodzenia, ale powodem prezentacji jest przede wszystkim osobista pasja jej bohatera. Paściakowi od najmłodszych lat towarzyszyła piłka nożna. To najbardziej przystępna forma zajęcia wolnego czasu, nie wymagająca zbyt wielu zabiegów organizacyjnych, bo boisko mogło być po prostu na podwórku. Potem rozpoczęła się wieloletnia przygoda Romualda Paściaka z piłką nożną. Początkowo piłkarza, potem arbitra i działacza. Sportowy wyczyn zapoczątkowało reprezentowanie barw klubu Błazowianki Błazowa w drużynie juniorów i w zespole występującym w klasie „B”. Rewelacyjnych wyników piłkarska młodzież nie notowała, ale był to dla niej dobry czas na rozwój fizyczny i doskonalenie sportowych umiejętności w dyscyplinie. Toteż kiedy Romuald Paściak w roku 1956 rozpoczął naukę w Technikum Budowlanym w Krakowie, jego piłkarskie pasje sprawiły, że trafił jako zawodnik do Garbarni Kraków. Grał w zespole juniorów, a kiedy osiągnął wiek seniorski występował w drugiej drużynie tego klubu. Poważna

kontuzja nogi spowodowała rozbrat z piłką nożną na kilka miesięcy, ale hart ducha sprawił, że wrócił do drużyny. Kiedy przyszedł czas na obowiązkową służbę wojskową, a było to w październiku 1962 roku, Romuald Paściak posiadał już podstawowe piłkarskie umiejętności, toteż w wojsku był powoływany do reprezentacji jednostki i z nią jeździł na mecze organizowane przez garnizony w różnych regionach Polski. Z czasem sportowa, czynna przygoda z piłką dobiegała końca, a Romuald Paściak był już zawodowym wojskowym w randze starszego chorążego sztabowego, lecz do rozstania z ulubioną dyscypliną sportu nie doszło.

Romuald Paściak w roli arbitra głównego przed meczem w klasie okręgowej

Po kursie w Gdańsku w roku 1973 zamienił ubiór piłkarza na strój arbitra i wykorzystując doświadczenie z boiska, przez kolejnych dwadzieścia lat sędziował mecze w klasach i ligach. Z czasem uzyskał nominacje na kwalifikatora okręgowego i obserwatora sędziów w III lidze. Tę ostatnią powinność sprawował do roku 2007. Rzeczowość jaką prezentował w ocenie wydarzeń na boiskach sprawiła, że już w roku 1980 powierzono mu prezesowanie Okręgowemu Kolegium Sędziów w Elbląskim Okręgowym Związku Piłki Nożnej. To prezesowanie z równoczesnym pełnieniem obowiązków wiceprezesa ds. sędziowskich w OZPN trwało do 1994 roku, a formą podziękowania za owocne i rzetelne sprawowanie tych funkcji było

przyznanie przez środowisko arbitrow piłkarskich Romualdowi Paściakowi tytułu Honorowego Prezesa OKS w elbląskim okręgu. Znany w Elblągu z wielu inicjatyw obywatelskich służących popularyzacji piłki nożnej został wybrany na radnego i pełnił te obowiązki w latach 1984-88. Równocześnie nie zakończył działalności społecznej na rzecz rozwoju piłkarstwa w OZPN. Nadal był członkiem Zarządu OZPN i objął funkcję wiceprezesa OZPN ds. administracyjno – organizacyjnych. Walne Zebranie Delegatów OZPN w dniu 18 marca 1995 roku powierzyło Romualdowi Paściakowi obowiązki Prezesa Okręgowego Związku Piłki Nożnej w Elblągu. Jego zaangażowanie i konkretne działania służące piłce nożnej w okręgu, zostały dostrzeżone i docenione przez działaczy w Polskim Związku Piłki Nożnej. W roku 1995 na Zjeździe PZPN został wybrany w skład Sądu Koleżeńskiego PZPN, a w rok później przeszedł z wojska na emeryturę.

Wspominanym przez Romualda Paściaka wydarzeniem była wizyta Ojca Świętego Jana Pawła II w Elblągu w dniu 6 czerwca 1999 roku. Otrzymała się ona w szczególnym czasie, a mianowicie 1000–lecia śmierci świętego Wojciecha, który jest głównym patronem Diecezji Elbląskiej. Z owacyjnym przyjęciem ze strony wiernych w Elblągu spotkały się pozdrowienia, jakie Jan Paweł II przekazał sportowcom i działaczom sportowym, których ponad tysiąc przybyło na to spotkanie, a stanowili oni największą zwartą grupę wśród uczestników. Papież otrzymał od sportowców dary, a był wśród nich mistrz olimpijski i świata w chodzie Robert Korzeniowski, z którym Romuald Paściak, nadzorujący organizacyjnie tę grupę, pozował do pamiątkowego zdjęcia.

Romuald Paściak z grupą sportowców, która przekazała dary Janowi Pawłowi II

Papież odwołał się do osobistych wspomnień, związanych z Elblągiem i Kanalem Elbląskim: „Nie wiem, ile lat temu, ale pamiętam, że ostatni raz byłem tutaj, aby rozpocząć spływ po Kanale Elbląskim i przez jeziora”. „Każdy rodzaj sportu niesie z sobą bogaty skarb wartości, które zawsze trzeba sobie uświadamiać, aby móc je urzeczywistnić. Ćwiczenie uwagi, wychowywanie woli, wytrwałość, odpowiedzialność, znoszenie trudów i niewygód, duch wyrzeczenia i solidarności, wierność obowiązkom — to wszystko należy do cnót sportowych” — mówił Ojciec Święty.

Romuald Paściak, po rozwiązaniu Elbląskiego Okręgowego Związku Piłki Nożnej w sierpniu 2000 został członkiem Zarządu Warmińsko-Mazurskiego ZPN w Olsztynie w randze V-ce Prezesa d/s Sportowych, którą pełnił do 2008 r. Równocześnie w okresie 2000-2008 pełnił obowiązki sekretarza Komisji Rewizyjnej PZPN.

Kiedy w roku 2003 Kazimierz Górski odwiedził z małżonką Tolkmicko, Romuald Paściak towarzyszył polskiej legendzie piłki nożnej

Pamiętkowe zdjęcie z Grzegorzem Lato na boisku w Tolkmicku

Za swoje dokonania był wielokrotnie honorowany. Posiada Złotą i Srebrną Honorową Odznakę Polskiego Związku Piłki Nożnej, tytuł „Zasłużonego Działacza Kultury Fizycznej”, Srebrną i Złotą Odznakę Polskiego Komitetu Sportu. Posiada tytuł Honorowego i Zasłużonego Sędziego Piłki Nożnej PZPN, Srebrny Medal PZPN za wybitne osiągnięcia w rozwoju Piłki Nożnej oraz Złoty Krzyż Zasługi. Uczestniczył w obchodach 75-lecia Polskiego Związku Piłki Nożnej, a pamiątką z tego wydarzenia jest okazjonalny dyplom, którym honorowano szczególnie zasłużone dla piłki osoby w kraju. Przyszedł czas na emeryturę sportową. Dla osoby zaangażowanej przez całe życie w sport, nie wystarcza rekreacja połączona z pielęgnowaniem ogrodu z działką warzywną. Kiedy we wrześniu 2010 roku powstała idea utworzenia w Elblągu klubu „Nestora” skupiającego byłych zawodników, trenerów i działaczy po 60-tym roku życia, Romuald Paściak był w gronie założycieli. Na walnym zebraniu członkowie „Nestora” powierzyli mu obowiązki wiceprezesa, które pełni z powodzeniem. Godzi się na to przyzwyczajona od lat do pasji działacza męża małżonka Danuta, ojcu

kibicują córka Arletta i syn Grzegorz, a dziadka wspierają kopiąc już piłkę wnuczeta Wiktoria i Bogusław.

Andrzej Minkiewicz

Październik 2011